

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. október 2.
Évközi 27. vasárnap

Szőlőmunkások

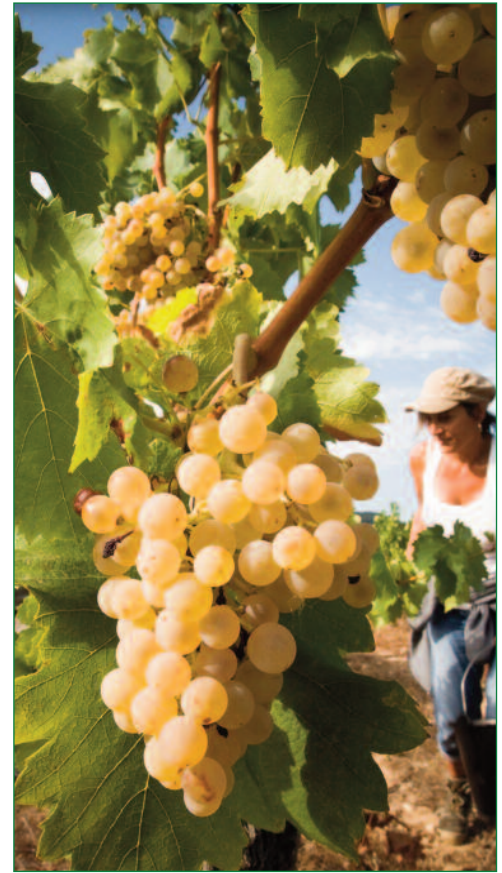
Máté evangéliumában két példabeszédet olvashatunk a szőlőmunkásokról.

Az első, amelyet két héttel ezelőtt hallottuk, arról szól, hogy a nap különböző óráiban munkásokat fogad fel a gazda, és a munka befejeztével mindenki ugyanannyi bért kap (Mt 20,1-16). A történetnek az volt a mondanivalója, hogy mindnyájan meghívást kaptunk arra, hogy Isten szőlőjében, az Egyházban munkálkodjunk, és életünk végén megkapjuk az üdvösséget. **Az üdvösség elnyerésének jutalma nem lehet kisebb vagy nagyobb, mindenki ugyanazt kapja.**

A mai vasárnapon hallott példabeszédben szintén szőlőmunkások szerepelnek. Ebből a történetből is világosan

kiderül, hogy az üdvösségről, az üdv-történetről van szó. A gazda Istent jelképezi, aki „szőlőt telepít”, azaz kiválasztja Izrael népét. A szüret idején a tulajdonos elküldi szolgálait, akik Isten küldötteit, a prófétákat jelenthetik, s akiket megölnék a gonosz munkások. Végül, az idők teljességében Isten saját fiát, Jézus Krisztust küldi el a világba, akit szintén elutasítanak. Az, hogy a szőlőkertben kívül ölik meg, utalás arra, hogy Jézust is kiviszik Jeruzsálemből és a városon kívül, a Golgota hegyén feszítik keresztre. Isten azonban az elvetett és megvetett Jézusra, mint szegletköre új népet épít, az Egyház közösségét, amely Istennek engedelmeskedve megtermi gyümölcsét.

Isten szereti az embert, s szeretetből arra hívja, hogy éljen vele szövetségben. Törekedjünk arra, hogy Isten engedelmes munkatársai legyünk!

Jézus az Isten Fia

A szőlőmunkásokról szóló beszéd az egyik legfontosabb bizonyítéka annak, hogy Jézus az Isten Fiának tartotta magát és erről életében is beszélt.

A gonosz munkások vesztét éppen az okozta, hogy bár felismerték a küldöttben a tulajdonos fiát, mégsem fogadták el. A zsidó vallási vezetők is akkor követték el a hibát, amikor nem fogadták el, hogy Jézus az Isten Fia. A főtanács előtt a kihallgatás alkalmával a főpap azt kérdezte Jézustól, hogy „Te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia?”, s miután ezt ő nyíltan megvallotta, mondták ki, hogy halált érdemel.

Mindebből láthatjuk, hogy Jézus kortársai számára döntő jelentőségű volt, hogy felismerik-e és elfogadják-e, hogy ő az Isten Fia, s ugyanez a mi szá-

munkra is sorsdöntő. Sorsdöntő, mert Jézus minden nap hozzánk intézi kérdését: „És ti kinek tartotok engem?” (Mt 16,15; Mk 8,29; Lk 9,20), s erre a kérdésre válaszolnunk kell. A Jézusról szóló hitvallásunk egyik legfontosabb eleme, hogy ő az Isten Fia.

A Hiszekegyben a Jézusról szóló rész ezekkel a szavakkal kezdődik: „Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában”, s csak ezután következik megtestesülésének, szenvedésének, halálának, feltámadásának, mennybemenetelének és második eljövételének hittitka.

Az istenfiúság hittitkát nem lehet elfogadni a kereszttel nélkül, amelyen Jézus utolsó leheletével Atyjának ajánlotta lelkét, s amely kereszttel elhangzott a római százados hitvallása: „Valóban Isten Fia volt” (Mt 27,54).

A család méltósága

Uram, Jézusom, te a házasság szentsége által egyedülálló méltóságra emelted a családot. Meghívtad az általad alkotott világ jövőjének munkálására és országod építésére.

A te rendelkezésedről történik, hogy itt a földön a család a továbbhordozója az életnek. A házastársak ajándékozzák az új életet, ők nevelik fel a gyermekeket – a maguk örömeire és boldogságára, népünk és egyházunk javára. Ők mutatják meg gyermekeiknek először a hozzád vezető utat.

Áraszd bőséges kegyelmedet családkra, hogy a tőled kapott békében és boldogságban éljünk!

Évközi 27. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat, Magyarok Nagyasszonya	Évközi 28. vasárnap
Iz 5,1-7 Fil 4,6-9 Mt 21,33-43	Jón 1,1-2,11 Lk 10,25-37	Jón 3,1-10 Lk 10,38-42	Jón 4,1-11 Lk 11,1-4	Mal 3,13-4,2a Lk 11,5-13	Joél 1,13-15; 2,1-2 Lk 11,15-26	Sir 24,23-31 Gal 4,4-7 Lk 1,26-28	Iz 25,6-10a Fil 4,12-14,19-20 Mt 22,1-14